

گردآوری و تنظیم: نیره ساری

چرا امریکا از صلاحیت و صداقت لازم برای سخن گفتن در باب حقوق بشر برخوردار نیست؟

طی سال ۲۰۲۱ مؤید آن است که این کشور به‌سان سال‌های گذشته، همچنان در سطوح مختلف و گسترده‌ای به نقض حقوق اساسی و بعضاً اولیه بشری پرداخته است تا جایی که گزارش‌های متعدد بین‌المللی نیز حتی با نگاه جانبدارانه خود قادر به چشم‌پوشی از برخی اقدامات این کشور مانند کشتار خودسرانه توسط پلیس، اقدامات خودسرانه نظام قضایی و دخالت آن در فجایع انسانی در فلسطین، افغانستان و یمن نبوده‌اند.

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در گزارشی مبسوط به بررسی اقدامات ضدحقوق بشری امریکا، به عنوان بزرگ‌ترین ناقض این حقوق اساسی، در دو سطح داخلی و بین‌المللی و تبیین ابعاد و تبعات گوناگون و بلندمدت اقدامات این کشور در حیطه حقوق بشر پرداخته است که شما خلاصه‌ای از آن را می‌خوانید.

بررسی دقیق مواضع حقوق بشری امریکا به صراحت تأییدکننده این واقعیت است که دولت‌مردان این کشور موضع‌گیری در خصوص وضعیت حقوق بشر در جهان را نه بر اساس قضاوت‌های بی‌طرفانه و مبتنی بر واقعیات که بر مبنای ترجیحات و منافع سیاسی صورت می‌دهند و همین رویه موجبات استفاده‌ای از امریکا از موضوع حقوق بشر در سطح بین‌المللی را فراهم ساخته، کمالینکه همین رویه باعث شده است امریکا در بررسی وضعیت حقوق بشر در کشورها در موارد متعدد چشم خود را به روی نقض فاحش حقوق انسان‌ها از سوی دولت‌های همسو و وابسته به خود ببندد، به همین دلیل است که اعتبار و وجهت مواضع حقوق بشری امریکا در جهان نزد مراجع، نهادهای صاحب‌نظران مستقل به شدت مخدوش و مغشوش است. عملکرد امریکا به عنوان ابرناقض حقوق بشری

مصادیق نقض حقوق بشر در سطح بین‌المللی

نظامی‌گری

تبعات محیط زیستی

پشتیبانی زمینی و دریایی آن، صدها تن CO₂ فقط از هواپیماها و جت‌ها در هوا آزاد می‌شود. عراق، افغانستان، یمن، سوریه و پاکستان طی دو دهه اخیر میزبان حملات هوایی گسترده‌ای از جانب امریکا بوده‌اند. علاوه بر این، در بسیاری از این کشورها امریکا پایگاه‌های نظامی تأسیس و مواد و تجهیزات بسیاری را به آنجا منتقل کرده است. مؤسسه پژوهشی واتسون در گزارشی با در نظر گرفتن سوخت مصرفی در مرکز فرماندهی-مسئول عملیات‌ها در افغانستان، عراق و سوریه-سهم جنگ‌های علیه تروریسم امریکا در انتشار گازهای گلخانه‌ای را ۲۴ درصد برآورد کرده است. بر این اساس تنها از سال مالی ۲۰۰۱ تا سال مالی ۲۰۱۸ امریکا حدود ۴۴۳ میلیون متریک تن گاز گلخانه‌ای در عملیات‌های نظامی برون مرزی (بامداخله غیرمستقیم و مستقیم) منتشر کرده است.

پسماندها: این زباله‌های نظامی را می‌توان در دو دسته کلی تقسیم کرد: ۱. پسماندهای شیمیایی و ۲. پسماندهای هسته‌ای.

۱. سایت‌های نظامی مجهز شده به امکانات تحقیقاتی در حوزه جنگ شیمیایی، ساخت و تعمیر هواپیما، کشتی و تانک، پایگاه‌های آموزشی و مانور، و چاله‌های دفع زباله‌های نظامی از جمله مکان‌ها و عوامل مهم آلودگی شیمیایی هستند. برخی آلوده‌های این بخش شامل حلال‌های تمیزکننده فلز، آفت‌کش‌ها، روغن‌های ماشین‌کاری، مواد فلزی و مواد شیمیایی مورد استفاده در مواد منفجره است که بعضاً ماندگاری بسیاری در محیط زیست دارند. اخیراً مطالعاتی در مورد شیرخشک تولید شده در ایالات متحده نشان داده است به دلیل مجاورت زمین‌ها و آلوده شدن آب‌های کنسار پایگاه‌های داخلی

امریکا، همه انواع سوپا و فرمول‌های مبتنی بر شیر، آلوده به پرکلرات هستند.

۲. از اولین بمب هسته‌ای که این کشور در نیومکزیکو در سال ۱۹۴۵ منفجر کرد تا سال ۲۰۱۴ امریکا، بیش از ۲ هزار سلاح هسته‌ای را در دیگر نقاط جهان (زیرزمین، زیر آب و در فضا) آزمایش کرده است. برخی برآوردها حاکی از این است که تاکنون معادل بیش از ۲۹ هزار بمب هیروشیما توسط امریکا در جو آزمایش شده و بیش از ۹۰ پوند پلوتونیم آزاد کرده است. این آزمایشات در کنار آسیبی که بر کارکنان و خانواده‌های این مراکز تحقیقاتی و نظامی دارد، بر مردمانی که در حیطه جغرافیایی و جوی آنها زندگی می‌کنند نیز تأثیر بسیاری داشته است که کمتر به آن توجه می‌شود. پسماندهای هسته‌ای موجود در سایت‌های زمینی و امواج رادیو اکتیو ساطع‌شونده از آنها نیز مسئله دیگری است که با توجه به حجم فعالیت‌ها و آزمایش‌های هسته‌ای امریکا تأثیر چشمگیری در تغییرات اقلیمی داشته است.

تغییرات اقلیمی بر طیف گسترده‌ای از حقوق اولیه انسانی از جمله حق زندگی، توسعه، غذا، بهداشت، آب و مسکن تأثیرات جبران‌ناپذیری دارند، به همین دلیل نهادهای بین‌المللی تغییرات آب و هوایی را یک مشکل حقوق بشری و راه‌حل آن را عملکرد در چارچوب‌های حقوق بشری می‌بینند.

اما مسئله‌ای که کمتر به آن پرداخته شده سهم جنگ‌ها و نظامی‌گری کشورهایی مانند امریکا و بررسی هزینه محیط زیستی اقدامات پنتاگون در تسریع روند تغییرات اقلیمی و سلب حقوق اولیه انسانی از مردم جهان است. نهادهای وزارت دفاع این کشور یکی از بزرگ‌ترین مصرف‌کنندگان سوخت‌های فسیلی در جهان هستند. هر ساله بیش از ۱۰۰ میلیون بشکه نفت تنها برای تأمین سوخت کشتی‌ها، خودروها، هواپیماها و تجهیزات عملیات‌های زمینی امریکا در کشورهای مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرد؛ میزانی که می‌تواند تأمین‌کننده انرژی ۴ میلیون سفر به دور دنیا باشد. پایگاه‌های نظامی این مراکز در سراسر جهان به عنوان مکان‌های آلوده‌ساز شناخته شده‌اند. در دو دهه ۶۰ و ۷۰ میلادی، نیروی دریایی امریکا میلیون‌ها گالن پسماند رادیویی فعال در پایگاه دریایی پرل هاربور دفع کرده است. تمامی این پایگاه‌ها برای انجام مأموریت‌های خود، به حجم بالایی از سوخت فسیلی نیاز دارند. از سوی دیگر نگهداری این پایگاه‌ها خود مسئله‌ای هزینه‌ساز در حوزه انرژی است. تنها در سال مالی ۲۰۱۷، وزارت دفاع این کشور ۳/۵ میلیارد دلار برای گرمایش و سرمایش دستگاه‌ها و تأمین برق تأسیسات نهادهایش هزینه کرد. ساختمان

پنتاگون به تنهایی عامل انتشار ۲۴ میلیون و ۲۰ هزار و ۵۵۰ متریک تن گاز گلخانه‌ای در سال است. سوخت‌های عملیاتی، شاخص مصرف انرژی هنگام احتساب انرژی در حوزه عملیات متفاوت است. انرژی عملیاتی-انرژی مورد نیاز برای آموزش، حرکت و نگهداری نیروهای نظامی و سکوهای تسلیحاتی-حدود ۷۰ درصد سوخت مصرفی وزارت دفاع امریکا را تشکیل می‌دهد. در سال ۲۰۱۶، وزارت دفاع امریکا حدود ۸۶ میلیون بشکه نفت به منظور پیشبرد عملیات‌های خود مصرف کرده است. به طور کلی، برآوردها نشان می‌دهد نیروی هوایی امریکا (حدود ۵۰ درصد) و به دنبال آن نیروی دریایی (حدود ۳۳ درصد) و ارتش این کشور (حدود ۱۵ درصد) بیشترین سهم مصرف انرژی را از این میزان دارند.

جنگ‌های امریکا در غرب آسیا اصلی‌ترین حوزه مصرفی سوخت در پنتاگون در بخش هوایی این نهاد، به‌ویژه در جت‌هاست. طی هر مأموریت هوایی، صرف‌نظر از سوخت مصرفی در عملیات‌های

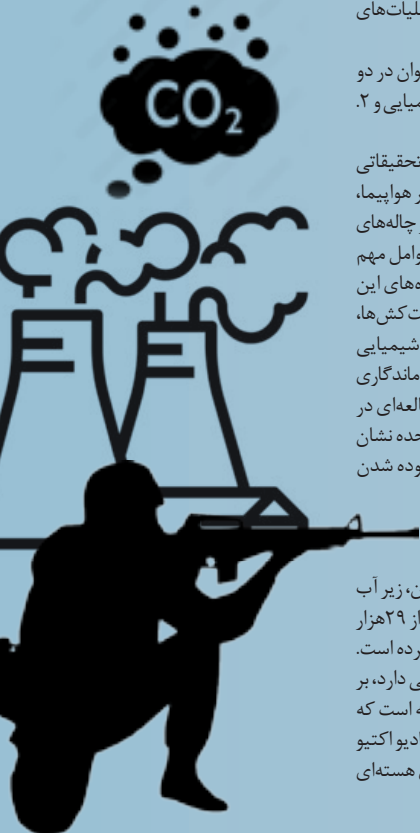

کشتار زنان و کودکان

بر اساس گزارش ضدجنگ مؤسسه واتسون تا سپتامبر ۲۰۲۱، حدود ۲۸۷ هزار و ۷۲ غیرنظامی در عراق، افغانستان، یمن، سوریه و پاکستان بر اثر جنگ‌های امریکا جان خود را از دست داده‌اند.

تبعات اجتماعی و امنیتی

بنا به اعلام سازمان ملل در حال حاضر ۸۲/۴ میلیون نفر به دلیل جنگ، آزار و اذیت، خشونت، نقض حقوق بشر یا بروز اختلال در کشورشان به اجبار جابه‌جا شده‌اند. گزارش‌ها حاکی از این است که تا سال ۲۰۲۱ و قبل از خارج شدن کامل نظامیان امریکا از افغانستان حدود ۳۶ میلیون نفر بر اساس برآوردهای رسمی بین‌المللی و حدود دو برابر این رقم بر اساس برآوردهای غیررسمی، به دلیل اقدامات امریکا، ناچار به جابه‌جایی و ترک محل زندگی‌شان شده‌اند. بر اساس آماری که از تعداد کل افراد جابه‌جا شده (آوار، پناهنده و پناهجو) ناشی از جنگ‌های علیه تروریسم امریکا در هفت کشور عراق، افغانستان، سوریه، یمن، سومالی، فیلیپین و پاکستان تا آخر سال ۲۰۲۰ به دست آمده است، عراق و سوریه بالاترین تعداد جابه‌جایی‌های داخلی، پناهندگی و پناهجویی را داشته‌اند که اوج این جابه‌جایی‌ها هنگام حملات مستقیم امریکا بوده است. بسیاری از این افراد به دلیل تخریب ایجادشده یا ادامه درگیری‌ها همچنان قادر به بازگشت به خانه‌های‌شان نیستند. حضور ۲۰ ساله امریکا در کشورهای مختلف، به پناه جنگ علیه تروریسم، تنها موجب وخامت اوضاع این کشورها و تشدید اختلاف‌ها شده و پیامدهای فردی و اجتماعی بسیاری برای قربانیان این اقدامات داشته است.

موارد نقض حقوق بشر در سطح داخلی

نقض حق زندگی

تیراندازی‌های مرگبار پلیسی

گزارش‌های مردمی رقم این تیراندازی را در سال ۲۰۲۰، هزار و ۱۲۶ نفر اعلام کردند. از این تعداد ۹۶ درصد بر اثر تیراندازی پلیس کشته شده و مابقی با حملات فیزیکی و وسایل نقلیه پلیس جان خود را از دست داده‌اند. تنها در ۱۶ مورد از این موارد، یعنی یک‌درصد از کل خشونت‌ها، افسران پلیس متهم و دادگاهی شدند. سال ۲۰۲۱، پلیس آمریکا تنها در ۱۵ روز شهروندان را مورد هدف گلوله قرار نداده و در باقی ایام سال به طور میانگین روزانه حق زندگی سه شهروند آمریکایی را از آنها گرفته است. تنها در سال ۲۰۲۰، حدود هزار و ۲۱ نفر به صورت خودسرانه و بدون توجیه کفبری توسط پلیس آمریکا کشته شدند. از این تعداد، ۴۵۷ سفیدپوست، ۲۴۱ سیاهپوست، ۱۶۹ لاتین تبار و ۱۵۴ فرد دیگر توسط پلیس کشته شده‌اند.

اعدام‌های خودسرانه و غیرانسانی

حداقل هزار و ۳۰۰ زندانی بیش از دو دهه است که با نقض تعهدات حقوق بشر توسط آمریکا با حکم اعدام در این کشور زندانی هستند. اعدام با تریق سم همچنان روش اصلی اعدام در ۲۸ ایالت از ۱۲۹ ایالتی است که حکم اعدام را اجرا می‌کنند. کارولینا جنوبی در سال ۲۰۲۱، استفاده از روش تزیق به عنوان روش اصلی اعدام را کنار گذاشت و روش برق‌گرفتگی را شیوه اصلی اجرای حکم اعدام در ایالت خود در نظر گرفت. روش‌های ثانویه اعدام شامل برق‌گرفتگی، گاز کشنده، حلق‌آویز کردن، هیپوکسی نیتروژن و جوخه تیراندازی است. کالیفرنیا با ۴۲۹ زندانی در انتظار اعدام برای ۲۰ سال یا بیشتر، بیشترین موارد نقض حقوق بشر را در میان همه ایالت‌های آمریکا داشته است.

کودکان و نوجوانان

امریکا با داشتن تنها ۵ درصد از جمعیت جهان، ۲۵ درصد از جمعیت زندانی جهان را در اختیار دارد و بزرگ‌ترین زندانبان جهان محسوب می‌شود. نوجوانان آمریکایی به زندان‌های بزرگسالان منتقل و با شرایط سخت و خصمانه‌ای روبه‌رو می‌شوند. بر اساس مطالعاتی که مایکل جی فلاهرتی، محقق انجمن تحقیقات اجتماعی در دانشگاه ایلینویز انجام داده، نرخ خودکشی برای نوجوانان در مراکز بزرگسالان ۷/۱۷ برابر بیشتر از زندان‌های ویژه نوجوانان است. این خودکشی‌ها اغلب پس از وقوع تخلفات مانند انواع تجاوز به ویژه تجاوز به عنف رخ می‌دهد.

حق عدالت کیفری

کرونا

در سال ۲۰۲۰، یکی از بدترین موارد شیوع ویروس کووید-۱۹ در بازداشتگاه‌ها و زندان‌های این کشور رخ داد، به طوری که تست بیش از ۱۶۹ هزار و ۲۸۶ نفر در زندان مثبت بود و حداقل هزار و ۳۶۳ نفر تا نوامبر آن سال جان خود را از دست دادند. یکی از علل اصلی رخ دادن چنین فجایعی فقدان اقدامات و سازوکارهای ایمنی و بهداشتی متناسب در این زندان‌هاست؛ مکان‌هایی که تنها بخشی از ساختار ناقض حقوق بشری نظام عدالت کیفری آمریکا را تشکیل می‌دهند.

تبعیض نژادی

تصمیمات تبعیض آمیز گرفته شده توسط قضاات در دادگاه‌های این کشور شرایط ناپسانمانی را برای رنگین‌پوستان ایجاد کرده و موجب عمیق شدن ناعدالتی کیفری در این سیستم شده است. اقلیت‌های رنگین پوست در ایالت تگزاس، همچنان بیشتر از سفیدپوستان در زندان هستند. در سال ۲۰۲۱، در ۲۸ ایالت که در برخی رنگین‌پوستان حداقل ۲۰ درصد از جمعیت را تشکیل می‌دهند، هیچ قاضی رنگین‌پوستی وجود ندارد. در ۱۴۰ ایالت هیچ قاضی لاتین تبار، در ۱۴۴ ایالت هیچ قاضی آمریکایی-آسیایی تبار و در ۱۴۷ ایالت هیچ قاضی‌ای از نژاد بومیان آمریکا وجود ندارد. در همه دادگاه‌های عالی ایالتی، فقط ۱۷ درصد از قضات سیاهپوست، لاتین تبار، آسیایی-آمریکایی یا بومی آمریکا هستند، این در حالی است که به طور کلی، رنگین‌پوستان تقریباً ۴۰ درصد از جمعیت را تشکیل می‌دهند.

نقض حق محافظت از شکنجه

گوانتانامو

می‌نویسیم «گوانتانامو»، بخوانید سیاهچال حقوق بشر آمریکایی. تا اواخر سال ۲۰۲۱، همچنان ۲۹ نفر از مردان و پسران زندانی شده طی سال‌های ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۸، در گوانتانامو تحت بازداشت آمریکا قرار داشته‌اند. ۲۷ نفر از کسانی که باقی مانده‌اند هرگز محاکمه نشده‌اند. بسیاری از آنها امکان دسترسی به مراقبت‌های پزشکی کافی و حتی سوابق پزشکی خود را نیز ندارند. محاکمه‌های کمیسیون گوانتانامو، نشان می‌دهد دولت بایدن همانند دولت‌های پیشین خود، هیچ برنامه‌ای برای تعطیل کردن این برنامه‌های عملیاتی ندارد.

حمایت از دولت‌های متجاوز و تروریستی

جنايات رژيم صهيونيستي

در اکتبر سال ۲۰۲۰، براساس حکم دادگاه رژیم صهیونیستی به چندین خانواده فلسطینی ساکن شیخ جراح – محله‌ای در بیت‌المقدس شرقی – مهلت داده شد تا ماه می ۲۰۲۱ خانه‌های خود را ترک و زمین‌های‌شان را به خانواده‌های صهیونیستی واگذار کنند. پیش از این حکم، در فوریه ۲۰۲۱، چندین خانواده فلسطینی از شیخ جراح به حکم دادگاه، در مورد جلسات استیناف و مالکیت اموال اعتراض کرده و خواستار پایان دادن به آوارگی اجباری فلسطینی‌ها از خانه‌های‌شان در بیت‌المقدس شده بودند، اما پس از صدور حکم دادگاه به نفع رژیم صهیونیستی و گسترش اعتراضات، اقدامات تهاجمی نیروی پلیس رژیم صهیونیستی نیز علیه تظاهرکنندگان گسترش یافت. تنش‌ها در سراسر بیت‌المقدس شرقی افزایش یافت و با برگزاری جشن روز اورشلیم تشدید شد. کارشناسان و تحلیلگران حاضر در واشنگتن به دولت بایدن در مورد مسائلی همچون به تعویق افتادن انتخابات پارلمانی فلسطینیان و اخراج آنها از بخش شرقی بیت‌المقدس هشدار دادند و اعلام کردند این موارد می‌تواند به بحران و درگیری دیگری در منطقه منجر شود، اما از آنجا که برخلاف شعارهای حقوق بشری آمریکا، این کشور همواره از جنايات صهيونست‌ها حمايت کرده است، بايدن نيز به‌طور واضح با منطق اينکه «دفاع از خود حق مشروع رژيم صهيونيستي» است، به حمايت کور کورانه از اقدامات ضدانسانی این رژیم ادامه داد. جو بایدن حتی در حمایت از همپیمان اشغالگر خود در طول درگیری‌ها، پیشنهاد فروش ۲۵ میلیون دلار تسلیحات آمریکایی به ارتش صهیونیستی را نیز داد.

فاجعه انسانی یمن

جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا در اولین سخنرانی سیاست خارجی خود (۲۰۲۱)، خاتمه بخشیدن به جنگ یمن را یکی از اصلی‌ترین اهداف دولت خود دانست و به عنوان اولین گام در این راستا در اوایل دولت خود، نام انصارالله را برای تسهیل دسترسی شهروندان این کشور به کمک‌های بشردوستانه از فهرست تروریستی خارج کرد، اما طی یک سال اخیر بایدن نیز مانند ترامپ به حمایت کور کورانه از سعودی‌ها و اماراتی‌ها علیه مردم یمن پرداخته و در سالروز ورودش به کاخ سفید، بازگرداندن نام انصارالله به فهرست سیاه آمریکا را در دست بررسی اعلام کرد.

دفتر هماهنگ‌کننده حقوق بشر سازمان ملل متحد آمار کشته‌شدگان جنگ یمن را تا پایان سال ۲۰۲۱ بیش از ۲۷۷ هزار نفر اعلام کرده است. پیش‌بینی شده است در صورت طولانی شدن درگیری تا سال ۲۰۳۰، در مجموع حدود ۱/۳ میلیون نفر جان خود را از دست خواهند داد. بر اساس آمارهای اعلامی از سازمان ملل تا اوایل سال ۲۰۲۲، حدود ۲۰ میلیون شهروند یمنی، از حطی و گرسنگی شدید در رنج هستند و ۷/۴ میلیون نفر دیگر در آستانه قحطی شدید قرار دارند. خدمات عمومی از بین رفته است، تنها ۵۱ درصد از مراکز بهداشتی به طور کامل فعال هستند و دارو و تجهیزات محدود است. دسترسی به آب سالم به یک چالش بزرگ تبدیل شده و نبود سرویس بهداشتی مناسب خطر ابتلا به بیماری‌های مسری را افزایش داده است. نزدیک ۸۰ درصد از مردم قادر به تأمین غذای خود نیستند و در فقر به سر می‌برند. حمایت آمریکایی‌ها از ماجراجویی سعودی‌ها مردم یمن را از حقوق اولیه و انسانی خود ساقط کرده و عدم دسترسی به کالاهای اساسی، غذایی و دارویی از طریق حصر بنادر و خطوط هوایی موجب وخامت اوضاع و تشدید فاجعه انسانی شده است. ایالات متحده به طور ضمنی با محاصره یمن از طرف سعودی‌ها همکاری کرد و آن را به چالش نکشید و حتی با نیروی دریایی خود در منطقه به پشتیبانی از اقدامات عربستان و امارات پرداخته است.

تحریم‌های ظالمانه و ناقض حقوق بشر

تحریم دارویی و اقتصادی

در حال حاضر، ایالات متحده تحریم‌های گسترده‌ای را علیه جمهوری اسلامی ایران، کره شمالی، سوریه، سودان، کوبا و ونزوئلا و تحریم‌های موردی را نیز در افغانستان، بیلاروس، بوروندی، جمهوری آفریقای مرکزی، چین، ساحل عاج، کومور، جمهوری موزمبیک، کنگو، عراق، لبنان، قرقیزستان، لاوس، لیبی، یمن، موریتانی، میانمار، نیکاراگوئه، فلسطین، پاپوا گینه‌نو، روسیه، سومالی، سودان جنوبی، سریلانکا، ترکمنستان، یمن و زیمبابوه علیه اشخاص و نهادها اعمال کرده است. در مجموع، وزارتخانه‌های خزانه‌داری، بازرگانی و وزارت امور خارجه آمریکا، علیه حداقل ۳۹ کشور یا قلمرو تحریم‌های رافهرست کرده‌اند. در دو دهه گذشته، تعداد تحریم‌های آمریکا علیه دولت‌ها، شرکت‌ها و مقامات سایر کشورها ۱۰ برابر شده است. آمریکا در دو سال اخیر و در اوج همه‌گیری کرونا نیز با افزایش فشارهای تحریمی خود در حوزه‌های سلامت و دسترسی به امکانات پزشکی از این ابزار غیرانسانی به طرق مختلف استفاده و حق زندگی انسان‌های بسیاری را از آنها سلب کرده است.

حریم خصوصی

ارتباط جمعی

میزان شفافیت شرکت‌های بزرگ ارتباطی جهان درباره شیوه‌های نگهداری اطلاعات و داده‌های جمع‌آوری شده از کاربران نشان می‌دهد به غیر از شرکت داج تلکوم آمریکا، مابقی شرکت‌های ارتباطی به ویژه شرکت‌های آمریکایی، کمتر از ۴۰ درصد در اعلام اصول نگهداری از اطلاعات کاربران خود شفافیت دارند و بخش عظیمی از سازوکار خود را در این زمینه پنهان می‌کنند. مسئله نقض حریم خصوصی کاربران در رتبه‌بندی دیگری از RDR در سال ۲۰۲۰ نیز بررسی شده است. پلت‌فرم‌های دیجیتال آمریکایی اپل، مایکروسافت و توییتر تنها ۵۰ درصد و گوگل و فیس‌بوک کمتر از این میزان به حفظ حریم خصوصی کاربران خود می‌پردازند.

اداره تحقیقات فدرال

اواسط سال ۲۰۱۹ و اوایل سال ۲۰۲۰، کارکنان اداره تحقیقات فدرال مجموعه داده‌های حاوی ایمیل‌های آمریکایی‌ها و سایر ارتباطات را بدون توجیه مناسب، بررسی کرده بودند. در سال‌های اخیر اداره تحقیقات فدرال آمریکا بارها فراتر از الزامات قانونی خود حرکت کرده و از قدرت دسترسی خود به اطلاعات شخصی در موارد غیرمرتبط با امنیت ملی نیز استفاده کرده است. به رغم این اقدامات ناقض حفظ حقوق حریم خصوصی، نوامبر ۲۰۲۰ دادگاه فدرال آمریکا قدرت نظارت بدون مجوز بر حریم خصوصی افراد را به این اداره تحقیقات فدرال این کشور اعطا کرد و مهر تأییدی بر نظارت بدون قید و شرط بر حریم خصوصی اشخاص توسط این نهاد امنیتی زد.

آژانس امنیت ملی

اسناد افشا شده نشان می‌دهد در سال‌های اخیر نیز دولت آمریکا همچنان ارتباط صدها میلیون آمریکایی را رصد کرده است. بر اساس بخش ۷۰۲ قانون نظارت اطلاعات خارجی (FISA) که در سال ۲۰۰۸ تصویب شد، آژانس امنیت ملی (NSA) که در ایالات متحده فعالیت می‌کند، مجاز به جمع‌آوری ارتباطات غیرامریکایی‌ها خارج از کشور برای اهداف اطلاعاتی خارجی است. هیچ حکمی برای این مجموعه مورد نیاز نیست، زیرا بر اساس تصمیم نظام قضایی آمریکا، افراد غیرامریکایی فاقد حقوق متمم چهارم قانون اساسی این کشور مبنی بر حق مصونیت از تفتیش و امنیت در حریم شخصی، خانه و مکانات هستند.

نقض حق آزادی بیان

سرکوب آزادی بیان و مطبوعات

در سال اخیر به ویژه قبل و بعد از انتخابات ریاست جمهوری در آمریکا، مسئله آزادی بیان و روش‌های نوین سرکوب این حق به یکی از سؤال‌های اساسی حقوق بشری در آمریکا تبدیل شد. روندهای جدیدی مانند «فرهنگ لغو» از جمله روندهایی است که به پشتوانه رسانه‌های قدرتمند آمریکایی، حق آزادی بیان و اظهارنظر را از شهروندان این کشور سلب کرده‌اند. فرهنگ لغو ایده سلب حمایت از یک فرد، حرفه، محبوبیت یا شهرت او به دلیل چیزی است که آنها گفته یا انجام داده‌اند و غیرقابل قبول تلقی می‌شود. بسیاری از شهروندان آمریکایی این فرهنگ را نوعی سانسور کلامی می‌دانند. این ابزار در سال گذشته بارها توسط احزاب سیاسی مختلف در آمریکا استفاده شده است.

سلب آزادی اجتماعات و انجمن‌های مسالمت آمیز

در حالی که آمریکا به لحاظ قانونی مدعی آزادی اجتماعات مسالمت آمیز است، اعتراضات سال ۲۰۲۰، ابعاد تازه‌تری از عدم تاب‌آوری و خط قرمزهای دولت آمریکا در تجمعات و حدود دموکراسی را آشکار ساخت و نشان داد بسته به میزان اعتراضات و قدرت گسترش آن، این حق مدنی نیز در آمریکا حق مشروط است. در بهار ۲۰۲۰، اعتراضات گسترده‌ای به دنبال کشته شدن جورج فلویود، سیاهپوست آمریکایی توسط پلیس در ایالت‌های مختلف آمریکا بر گزار شد. بیش از ۲۶ میلیون آمریکایی در این اعتراضات شرکت کردند. تجمعات در بسیاری از اوقات با سرکوب و دستگیری مردم توسط پلیس همراه بود. پلیس آمریکا به طور مکرر در اعتراضات صلح‌آمیز به برخورد فیزیکی، استفاده از محرک‌های شیمیایی مانند گاز اشک‌آور و اسپری فلفل و دیگر تسلیحات سرکوب‌کننده پرداخته است.

نقض حق مشارکت در روند سیاسی

وضع قوانین برای محدود کردن مشارکت

انتخابات ۲۰۲۰ ریاست جمهوری آمریکا و شرایط دوقطبی سیاسی ایجادشده در این کشور موجب شد سیاستمداران آمریکایی در یک سال اخیر به مهندسی هر چه بیشتر انتخابات و تبیین قوانین جهت مشمولیت و عدم مشمولیت شهروندان آمریکایی در مشارکت در روندهای سیاسی این کشور بپردازند. دو ابزار قانونی مهم در مدیریت انتخاباتی در آمریکا، تغییر مرزبندی حوزه‌های انتخاباتی و محدودسازی یا گسترش قوانین و شرایط رأی‌دهی است؛ ابزاری که هر دوی آنها چالشی بزرگ برای دموکراسی آمریکایی ایجاد کرده‌اند و موجب افزایش دوقطبی‌سازی و حاکمیت اقلیت تندرو بر اکثریت در آمریکا شده‌اند.

نقض حق برابری اجتماعی و عدم تبعیض

سلامت

با وجود اینکه آمریکا یکی از بزرگ‌ترین کشورهای توسعه‌یافته در جهان تلقی می‌شود، اقلیت‌های نژادی، قومی و افراد حاشیه‌نشین در زیر خط فقر زندگی می‌کنند. بر اساس گزارش اکتبر ۲۰۲۱، مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری آمریکا، شهروندان سیاهپوست این کشور به نسبت جمعیت خود (حدود ۱۳ درصد از جمعیت کل آمریکا) سهم بیشتری را (۱۴ درصد) از نرخ مرگ‌ومیر کرونایی به خود اختصاص داده‌اند. جمعیت بومی لاتین نرخ مرگ‌ومیر تعدیل شده بر اساس سن را دارند و پس از آن ساکنان جزایر اقیانوس آرام، لاتین تبارها و سیاهپوستان قرار دارند.

اشتغال

مسئله‌ای که به طرز چشمگیری با ادعای آمریکا مبنی بر حمایت از حقوق بشر در تضاد است، چگونگی پراکندگی آسیب‌های اجتماعی این معضلات و تبعیض قومی، نژادی، جنسیتی و سیستمی حاکم در ایالات متحده است. رنگین‌پوستان - به‌ویژه زنان و مهاجران - که در مشاغل خدماتی با دستمزد پایین حضور داشتند، در معرض خطر بیشتری قرار گرفته‌اند. رنکین‌پوستان در طول همه‌گیری کرونا با نرخ بیکاری بالاتری مواجه شده‌اند. اعطای تسهیلات مالی دولت بایدن به مردم ذیل رویکرد «بازسازی بهتر» در سال ۲۰۲۱، در بسیاری موارد به لحاظ اعمال فشار اقتصادی به مصرف‌کننده و تبعیضات جنسیتی و قومی در حوزه اشتغال، همچنان شرایط عادلانه‌ای را برای شهروندان آمریکایی ایجاد نکرد.

پناهندگان و مهاجران

بر اساس گزارش مؤسسه نخست حقوق بشر در یک سال اول ریاست جمهوری بایدن، حداقل ۶ هزار و ۳۵۶ مورد آدم‌ربایی، تجاوز جنسی و سایر حملات خشونت‌آمیز علیه افرادی که در بنادر ورودی متوقف یا توسط وزارت امنیت داخلی به مرکزیک اخراج شده‌اند، صورت گرفته است. این گزارش به تشریح بسیاری از وقایع هولناک می‌پردازد و به این ترتیب ابعاد غیرانسانی اقدامات و سیاست‌های ناقض حقوق بشری آمریکا را آشکار کرده است. از اواسط اگوست ۲۰۲۱، پناهجویان از بلاروس، کامرون، چین، کوبا، السالوادور، گواتمالا، هائیتی، هندوراس، جامائیکا، مکزیک، نیکاراگوئه، روسیه، ونزوئلا و سایر کشورها در درخواست حفاظت در بنادر مرزهای جنوبی آمریکا منع شدند.